

Τα νέα του Ελληνικού

«ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΟΥ ΜΟΥ»

Διμηνιαίο Δελτίο Ενημέρωσης και Επικοινωνίας των Απανταχού εξ Ελληνικού Γορτυνίας

Έτος 12ο • Αρ. φύλλου 77 • Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2004 • Εμ. Μπενάκη 73 • 10681 ☎ 210-3811.888

Μια ακόμα άποψη για την πηλατεία

Σελ. 4

«Ηξεις - αφήξεις» για αεροδρόμιο

Αλληλοσυγκρουόμενες απόψεις εκφράζουν στελέχη της κυβέρνησης, τοπικοί και νομαρχιακοί άρχοντες για την λειτουργία ή μη πολιτικού αεροδρομίου στην Τρίπολη.

Λίγες ημέρες μετά την ανακοίνωση του υπουργού Μεταφορών Μιχ. Λιάππ ότι «δεν είναι εφικτή η αξιοποίηση του αεροδρομίου Τρίπολης για πτήσεις τσάρτερ» έρχεται ο υφυπουργός Τουρισμού Αναστ. Λιάσκος και απαντώντας σε ερώτηση του βουλευτή Μεσσηνίας Δ. Κουσελά, αναφέρει ότι «είναι φυσικό να λειτουργήσει, παράλληλα με το στρατιωτικό και πολιτικό αεροδρόμιο στην Τρίπολη...».

Ταυτόχρονα βουλευτές, δή-

μαρχοι, εκπρόσωποι φορέων κ.λπ. από τους νομούς Αργολίδας και Λακωνίας ζητούν επιτακτικά τη λειτουργία πολιτικού αεροδρομίου στην Τρίπολη, μάλιστα το ίδρυμα Νιάρχου θέτει θέμα μη υλοποίησης δημιουργίας Μεγάρου Μουσικής στη Σπάρτη, εάν δεν λειτουργήσει το πολιτικό αεροδρόμιο στην Τρίπολη!

Η βουλευτής Αργολίδας της Ν.Δ. Εύσα Παπαδημητρίου κατέθεσε ερώτηση στη Βουλή και «θεωρεί απαραίτητο το αεροδρόμιο στην Τρίπολη, διαφορετικά θα στραγγαλιστεί η ενδιάμεση Πελοπόννησος».

Ο Μητροπολίτης Μονεμβασιάς και Σπάρτης κ. Ευστάθιος

δηλώνει σύμμαχος των Αρκάδων στον αγώνα για το αεροδρόμιο...

Όμως εδώ στην Αρκαδία, σιγή ιχθύος. «Να αγωνιστούμε όλοι μαζί για το αεροδρόμιο προτείνει ο δήμαρχος Τρίπολης Δημ. Σωτηρόπουλος και ζητεί συμπαράστατες. Όμως ο Νομάρχης Αρκαδίας Δημ. Κωνσταντόπουλος πλέει «ξεχάστε το αεροδρόμιο, δεν μπορεί να γίνει το έργο αυτό διότι απαιτούνται πολλαά δισεκατομμύρια...». Αργότερα όμως αλληλάζει γνώμη.

Η ψυχρολουσία όμως έρχεται από τα χείλη του Αρκάδα υπουργού Τουρισμού Δημ. Αβραμόπουλου, όπου στις 29/10 στην Τρίπολη, είπε ότι «δεν χρειάζεται πολιτικό αεροδρόμιο στην Τρίπολη» για να देखεί την αντίδραση του βουλευτή Ανδρ. Λουκουρέντζου, ο οποίος επεσήμανε τη διαφορετική γλώσσα υπουργού - υφυπουργού Τουρισμού...

Μετά από όλα αυτά ο βουλευτής Αρκαδίας Δημ. Ρέππας κατέθεσε Ερώτηση στη Βουλή για την «τύχη» του αεροδρομίου Τρίπολης.

Τελικά, τί μέλλει γενέσθαι με το αεροδρόμιο; - Κ.Φ. Από τα «Νέα της Μεγαλοπόλεως»

Απόψεις

Γιατί τόση κακία;

Παλιά όταν τα χωριά μας έσφυζαν από ζωή, ο κόσμος τότε ήταν πιο συνεργάσιμος και πιο αγαπημένος. Σήμερα που στα χωριά έμειναν λίγοι - και λίγο πολύ όλοι συγγενείς - προσπαθεί ο ένας να βγάλει το μάτι του άλλου για γελοίες και ασημαντες διαφορές. Έτσι οδηγούνται στα δικαστήρια, όπου πραγματικά γελοιοποιούνται και μόνο η κακία, η ιδιοτροπία και η κακομοιριά φαίνεται να βασιλεύει! Ακόμη σύνθηρες φανόμενο είναι το αλληλοκάρφωμα στο ΙΚΑ και στην Πολεοδομία για μικρές οικοδομικές δραστηριότητες! Το πιο εξοργιστικό είναι αυτό που πληροφορηθήκαμε ότι συνέβη σ' ένα μικρό χωριό το καλοκαίρι, όπου ηλικιωμένος συμπατριώτης που διατηρούσε ένα απλό καφενείο και πέθανε ξαφνικά, 10 μέρες μετά το θάνατό του, έγινε καταγγελία στην αστυνομία ότι η χήρα συνέχισε να ανοίγει το καφενείο χωρίς η άδεια να είναι στο όνομά της! Αλλά και με τα κουτρουμιά στα ξεροχώρια (σημεία ότι φυλάσσονται) τι...κατάρα είναι κι αυ-

τή! Δυο -τρεις τοσπάνηδες είναι σε κάθε χωριό και κάποιιο ξεροκέφαλο φυσικά...καρπούλι, μήπως ξεμυτίσει κάποια γίδα στις ξεράλακκες τους και φάει τα αγριάκαθα, και τις αφάλαριδες που μόνο αυτά φυτρώνουν τώρα! Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι ακόμη και γειτόνοι-που άλλοτε ήταν αγαπημένοι - να μην ανταλλάσσουν καλημέρα και αν μείνει κάποιος μόνος και αν μείνει , να μην το πάρει χαμπάρι αμέσως κανείς! Εκεί δυστυχώς φθάσαμε! Γι' αυτό κάνουμε εκκλήση στους εναπομείναντες κατοίκους της επαρχίας: Μην «έξουνε-ρίζεστε» μεταξύ σας! Ότι έχετε δεν θα τα πάρετε κοντά σας στον άλλο κόσμο! Ας επικρατεί αγάπη και ομόνοια στα συνεχώς ερημομένα χωριά μας. Σ' αυτό ασβήσουν και οι αλλαχού διαμένοντες συμπατριώτες, πείθοντας τους εκεί στενοούς συγγενείς των να μην τρώγονται με τους γειτόνους των για... «ψύλλου πήδημα»!

Κ. Καλύβας
(Από την εφημερίδα «Γορτυνία»)

Τέλος οι ανεξέλεγκτες χωματερές ΕΡΧΕΤΑΙ Ο ΧΥΤΑ!

Με ένα επείγον έγγραφο του ΥΠΕΧΩΔΕ, που έφθασε στα τέλη Οκτώβρη στους ΟΤΑ όλης της χώρας και υπογράφεται από το Γεν. Γραμματέα κ. Κατσιριάνη, ζητείται η καταγραφή όλων των παράνομων χωματερών και το κλείσιμό τους! Μάλιστα δε, όπως τονίζεται στο έγγραφο «σε περίπτωση καταδίκης για τις ανεξέλεγκτες χωματερές (ΧΑΔΑ) από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, θα διερευνηθεί το ενδεχόμενο, στο πλαίσιο της αρχής «ο ρυπαίνων θα πληρώνει», να μετακυληθεί το αναλογούν πρόστιμο στην Τοπική Αυτοδιοίκηση».

Σε άλλο σημείο του εγγράφου ζητείται η «άμεση δρομολόγηση της παύσης λειτουργίας των ενεργών ανεξέλεγκτων χωματερών, στο πλαίσιο ενός ΧΑΔΑ ανά ΟΤΑ, για τις περιπτώσεις των ΟΤΑ που δεν εξυπηρετούνται ακόμη από ΧΥΤΑ» και ότι «κάθε φοράς Διαχείρισης Στερεών Αποβλή-

των (ΔΣΑ) υποχρεούται μέχρι τον Ιούλιο 2005 να κατέχει άδεια αποκατάστασης των ΧΑΔΑ για τους οποίους φέρει την ευθύνη λειτουργίας τους».

Χώροι Ανεξέλεγκτης Διάθεσης Αποβλήτων (ΧΑΔΑ) λοιπόν, τέλος. Έρχονται οι Χώροι Υγειονομικής Ταφής Αποβλήτων (ΧΥΤΑ).

Κ.Φ.

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ «Του Ταλούμη»

• Ωράριο καταστήματος από 1/10/2002: Δευτέρα κλειστό • Τρίτη, Τετάρτη και Πέμπτη από 5 το απόγευμα. • Παρασκευή, Σάββατο και Κυριακή ανοικτά όλη μέρα για ούζο, φαγητό και καφέ • Σερβίρουμε σπιτικά φαγητά: κατοικάκι λαδορίγανη, κόκκορα χυλοπίτες • Έτοιμα και επί παραγγελία • Η αίθουσά μας χωρητικότητας 180 ατόμων, διατίθεται για κοινωνικές εκδηλώσεις • Άψογη - φιλική εξυπηρέτηση είναι η αρχή μας.

Διεύθυνση: Ηλίας Ι. Ταλούμης - Χαρ. Β. Ταλούμης

Ελληνικό Γορτυνίας
Τηλ.: 27910-31311 - Κιν.: 6932 27.99.82 - 6972 072.411

Σ' αυτό το φύλλο γράφουν

- Ι. Αναγνωστόπουλος
- Λ. Ανδριανός
- Αρκάς
- Κ. Καλύβας
- Π. Κοκοσιούλης Γεώργιος
- Μ. Μπαρμπαλιά
- Α. Παπαντωνίου
- Δ. Γ. Παπαντωνίου
- Δ.Σ. Παπαντωνίου
- Ε. Ταλούμη
- Κ. Φιλανδρος

**ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ
ΤΟ 2005**

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Ο Σύλλογος των απανταχού εξ Ελληνικού Γορτυνίας θα κόψει και φέτος τη πίττα του στο χωριό το τελευταίο Σαββατοκύριακο του Γενάρη(29-30).
Ευκαιρία για εκδρομή με λεωφορείο.
Δηλώσεις συμμετοχής στα μέλη του ΔΣ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Βαφτίσεις

Ο Γιάννης και η Ντίνα Γεωργαντά βάφτισαν τη κορούλα τους. Το όνομά της Σταυρούλα -Μαρία.
Το ΔΣ τους εύχεται να είναι καλότυχη.

Επιτυχίες

Η Ντρη Φωτεινή της Γιώτας Κόνιαρη πέτυχε στη σχολή Οικονομικής και περιφερειακής ανάπτυξης του Παντείου πανεπιστημίου. Καλή πρόοδο.

• Ο Δρούλιας Γεώργιος του Βασιλείου πέτυχε στο τμήμα διοίκησης επιχειρήσεων των ΤΕΙ Χαλκίδας. Συγχαρητήρια.

• Η Δήμητρα Κουρουγιώτη του Ηλία πέτυχε στο τμήμα Ιστορίας Αρχαιολογίας του πανεπιστημίου Αθηνών.

Καλή σταδιοδρομία.

Γάμοι

Ο Γιάννης Παπαθεοδώρου και η Ελένη Κόνιαρη του Γιάννη (Σιαμέλα) ετέλεσαν τους γάμους τους στον Α. Παντελεήμονα Πεύκης στις 16 Οκτωβρίου. Τους ευχόμαστε να ζήσουν.

Κηδείες

• Ο Σάββας Παπαντωνίου άφησε τη τελευταία του πνοή στην Αθήνα στις 14 Οκτωβρίου. Η κηδεία του έγινε στο Γ' νεκροταφείο. Το ΔΣ εύχεται θερμά συλλυπητήρια στους οικείους του.

• Ο Ηλίας Καλλιανιώτης του Κων/νου (Κοτσαρίγκος) άφησε τη τελευταία του πνοή στην Αθήνα. Η κηδεία του έγινε στο Α' νεκροταφείο. Ηλία καλό σου ταξίδι.

Σάββας Παπαντωνίου (1910-2004)

"Την γαρ χθες ημέραν μεθ' υμών ελάλουν, και άφρον επήλθε μου η φοβερά ώρα του θανάτου... ουκ έπι γαρ μεθ' υμών παρεύομαι, ή συλλαλήσω του λοιπού".

Αφώνον και άπνουν αντίκρισα για πρώτη και τελευταία φορά τον πατέρα μου στις 12 Οκτωβρίου, αναπαυόμενου στο απέραντο ύπνου της στενοτάτης κλι- νη. Δε θα ξαναπαρευθεί μαζί μου, ούτε θα συλλαλήσει. Παρήλθε ο χρόνος και το βραχύ της ζωής. Και αποκόπηκε ο φυσικότατος δεσμός της αρμονίας. Η πολύμοχθη σάρκα του, άπρακτα παραδόθηκε στην επιστροφή. Η ψυχή του με αγωνία φτερούγισε στον αέρα εις άπύκνους του Κυρίου. Και στα δίπτυχα των ζωντανών γράφτηκε το όνομά του, Σάββας Παπαντωνίου του Αντωνίου.

Ήρθε στη ζωή πριν ενενήντα τέσσερα χρόνια. Κι άρχισε να οδεύει σ' αυτόν τον μεγάλο και μυστηρικό δρόμο του βίου. Ανδρώθηκε, νυμφεύθηκε κι αποκτόσε τα δυο του παιδιά, που για τον γέροντα πατέρα δεν είχαν μεγαλώσει.

Πέρασαν τα χρόνια. Άλλοτε δυνατός, άλλοτε κουρασμένος, άλλοτε σίγουρος κι άλλοτε απορημένος, άλλοτε πληγωμένος, μα πάντα γελαστός και με πίστη στο Θεό, βάδισε το δρόμο και έφτασε κοντά στην άκρη, κοντά στη χρέωση. Στη χρέωση που δεν μπορεί να την αποσβήσει

κανέναν, που πληρώνεται τοις μετρητοίς και στο ακέραιο.

Φθινόπωρο, και των δέντρων τα φύλλα κίτρινα και πεσμένα στην αυλή μας. Η εκκρεμής στιγμή του θανάτου ολοένα και 'ρχόταν κοντούτερα. Τα βήματα και τα λόγια του είχαν λιγοστέψει μέχρι που έλειψαν.

Η τραγική στιγμή δεν άργησε. Διάρηκε το κατώφλι και χήτσε απ' το γέροντα την επιταγή της ζωής. Κι ο γέροντας δεν είχε ούτε βήματα ούτε λόγια, ν' αντισταθεί και ν' αρνηθεί.

Η ώρα πέρασε κι ο ήλιος είχε φτερούγισε στον αέρα εις άπύκνους του Κυρίου. Και στα δίπτυχα των ζωντανών Δεν ξύπνησε για τον όρθο.

Ναι, ο δικαιοκρίτης Θεός θα τον συναριθμήσει με τους δικαίους και θα τον κατατάξει εκεί "όπου ήχος καθάρος εορταζόντων", για να ψέλνει, όπως έκανε κάθε βράδυ και πρωί.

Πατέρα μου, εμείς, ο πλούτος και η αμοιβή της ζωής σου, σε έχουμε μέσα μας. Όμως αγαπήμενε μου, το τίμημα του θανάτου δεν το ισορροπεί τίποτε. Δεν είσαι εδώ. Ας είσαι ευτυχιόμοσος στην ποθεινή σου πατρίδα.

Ας είσαι αιώνια στη μνήμη του Θεού.

Δήμητρα Σ. Παπαντωνίου

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ιερού Ναού Προφήτου Ηλίου Ελληνικού ευχαριστεί τους κάτωθι δωρητές οι οποίοι προσέφεραν το ποσό των EURO 3.410 για τη συντήρηση και καθαρισμό τέμπλου και εικόνων του Ιερού Ναού μας.

	EURO
Από λαχειοφόρο αγορά	1.810
Ανάυμνος	300
Ευσταθία Παπαβασιλοπούλου του Δημ. εις μνήμην συζύγου	50
Σταυρούλα Δραγουμιανίτη του Βασ. εις μνήμην συζύγου	100
Ελένη Π. Κουρουγιώτη, εις μνήμην γονέων	50
Χαράλαμπος Ταλούμης του Ιωάν.	100
Ανάυμμη εις μνήμην γονέων	300
Βασω Κατσαμπάνη - Βαλαχά, εις μνήμην συζύγου	500
Οικογένεια Παπαντωνίου εις μνήμην γονέων	200
Για τον τρισυπόστατο ναό του χωριού μας	
Ανάυμμη	100

Τα νέα του
Ελληνικού

Ιδιοκτησία:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΕΞ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΓΟΡΤΥΝΙΑΣ «Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ»

Διευθυντής σύμφωνα με το νόμο:
ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΑΝΙΩΤΗΣ

Υπεύθυνη Σύνταξης:
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΑΛΟΥΜΗ

Συντακτική Επιτροπή:
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΪΒΑΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Φ. ΚΟΝΙΑΡΗΣ

Υπεύθυνος Οικονομικού:
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΑΛΟΥΜΗΣ

Καλλιτεχνική επιμέλεια & Υπεύθυνος τυπογραφείου:
ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.
Γερανίου 7 - 105 52
Τηλ. - Fax: 210-5238107
E-mail: costaszl@yahoo.gr

Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τις θέσεις και τις απόψεις των υπογραφόντων

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
ΠΡΟΦΗΤΗΙΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΓΟΡΤΥΝΙΑΣ

Αριθμ.πρωτ. 4/2004

Προς
Τον Πρόεδρο και τα μέλη
Του Συλλόγου Ελληνικιστών
« Προφ. Ηλίας »

Εκ μέρους του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ιερού Ναού Προφήτου Ηλίου Ελληνικού Γορτυνίας, αισθάνομαι την ανάγκη να σας ευχαριστήσω, για τη βοήθεια που προσφέρατε στην ενορία μας με την αναπαλαίωση των εξωτερικών τοιχοματιών «αρμολιά» των εξωκκλησιών Παναγίας και Αγ. Δημητρίου. Ευχόμεθα όπως ο Άγιος Θεός δια πρεσβειών του προστάτη μας Προφήτου Ηλίου της Παναγίας μας και του Αγίου Δημητρίου σας δίνει υγεία και ευτυχία προσωπική και οικογενειακή και δύναμη να επιτύχετε εις το έργο σας.

Ελληνικό 15-09-2004

Εκ μέρους του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ιερού Ναού Προφ. Ηλίου Ελληνικού Γορτυνίας

Ο Πρόεδρος
Γεώργιος Κοκοσιούλης

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ
" Ο ΛΙΑΣ "
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΓΟΡΤΥΝΙΑΣ

Τηλ. 27910-31009

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΣΑΒΒΑ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

Στις 12 Οκτωβρίου έφυγε από τη ζωή ο Σάββας Αντ. Παπαντωνίου σε ηλικία 94 ετών.

Η σύζυγός του Αδαμαντία και τα δύο του παιδιά, Φίλιππος και Δήμητρα, με αυταπάρηση τον φρόντισαν ως την τελευταία του στιγμή.

Ο θείος Σάββας εγκατέλειψε το χωριό σε νεαρή ηλικία και έκτοτε έζησε μονίμως με την οικογένειά του στον Πειραιά. Οι υποχρεώσεις του δεν επέτρεψαν να επισκέπτεται συχνά το χωριό και αυτό το συζητούσε πάντα με καημό και νοσταλγία.

Τον χαρακτήριζε κυρίως η άμετρη απλότητα του και η σταθερή πορεία του ως πραγματικός χριστιανός. Ήταν αγαθός και άκακος σαν μικρό παιδί. Αρνήθηκε παραδειγματικά την απόκτηση της ύλης και έζησε απλά με αξιοπρέπεια και καλοσύνη.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ το γλυκό χαμόγελό του και την πίστη του: "Έχει ο Θεός, παιδί μου", έλεγε σε κάθε δύσκολη στιγμή.

Απέφυγε να στενοχωρήσει ή να ενοχλήσει κανέναν.

Η ζωή στάθηκε σκληρή μαζί του στα χρόνια του πολέμου. Το 1940 βρέθηκε στο μέτωπο όπως όλοι οι πατριώτες, κάτω από αντίξοες και άπιστευτες για μας τους νεώτερους συνθήκες. Δεν μίλησε ποτέ για όλα αυτά με καμάρι, αγανάκτηση ή θυμό. "Πέρασε εκείνο το κακό, μην το συζητάτε, να εύχεστε να μην ξαναγίνει", έλεγε. Τα σημάδια της κακουχίας έμειναν στο κορμί του κι είχε μόνο έναν λόγο να πει: "Δόξα τα Θεώ, είμαι καλά". Κοιτούσε στη φωτογραφία του μικρού του αδελφού, Φίλιππο, που χάθηκε σ' αυτόν τον πόλεμο και δεν μιλούσε - δάκρυζε μόνο και έκανε το σταυρό του.

Θεΐε Σάββα, δεν θα σε ξεχάσουμε ποτέ και πρέπει να μείνεις φωτεινό παράδειγμα ουσίας για όσους σε γνώρισαν σε τούτη τη ζωή.

Αιώνια σου η μνήμη.
Δήμητρα Γ. Παπαντωνίου

ΓΥΡΩ-ΓΥΡΩ ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΣΤΗ ΜΕΣΗ Ο... ΔΗΜΑΡΧΟΣ

Εδώ και λίγο καιρό εξελίσσεται ένα θέατρο του παραλόγου με επίκεντρο τι άλλο; Την υπό κατασκευή νέα πλατεία του χωριού μας. Ο κάθε δημότης, και δικαίως, έχει την άποψή του, τις επιφυλάξεις του, τις παρατηρήσεις του, τις ανάγκες του. Μέχρι εδώ όλα καλά. Το να θέλει όμως ο καθένας να επιβάλλει τη δικιά του πλατεία στη δημοτική αρχή διαφέρει παρασάγγας. Δε θα σταθώ σε εκείνους που για δικούς τους λόγους ασκούν μόνιμη κριτική στο δήμο για λόγους κομματι-

τη, που θα βρει λεφτά ο Μπαρούτσας ;” και άλλα τέτοια ωραία. Η πλατεία άρχισε. Τότε οι ίδιοι άνθρωποι άρχισαν άλλου είδους τροπάριο. “Γιατί άρχισε μέσα στο καλοκαίρι, πως θα γίνει το πανηγύρι, θα μείνει μισοτελειωμένη” και πάει λέγοντας. Το καλοκαίρι πέρασε, το πανηγύρι έγινε, η πλατεία προχώρησε. Τώρα οι ίδιοι άνθρω-

χουν σε τίποτα να αφήσουν το αυτοκίνητό τους πενήντα μέτρα πιο πέρα για να απολαύσουν το καφέ τους

Γράφει ο
Α. Β. Παπαντωνίου

ή το φαγητό τους σ’ ένα ωραίο περιβάλλον. Από την άλλη ας φανταστούμε μια πλατεία με παρκαρισμένα αυτοκίνητα, φορτηγά, τζιπ, όπου τα παιδιά θα ξεπετάγουν ανάμεσα τους, με φαρδύ δρόμο όπου ο κάθε γκαζιάρης θα κάνει επίδειξη του καινούργιου του αυτοκινήτου. Ο στενός λιθόστρωτος δρόμος δίνει άνεση στον πεζό, το αυτοκίνητο μειώνει ταχύτητα, οι κίνδυνοι ελαττώνονται. Ξεχάσατε τις μαμάδες το καλοκαίρι που έτρεχαν πανικόβλητες να προφυλάξουν τα παιδιά τους ή πόσοι φορές κινδύνευσαν άνθρωποι μέσα στην πλατεία. Απλή λογική.

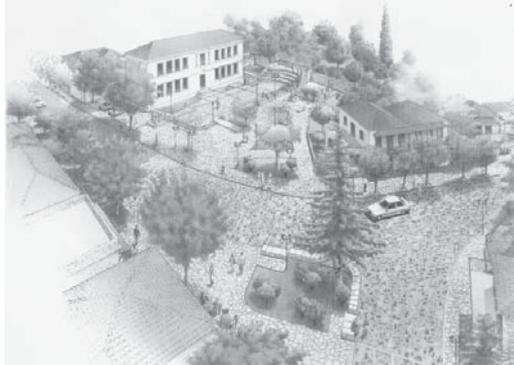
Υπάρχει επίσης μια ακόμη λαθεμένη άποψη. Ότι την πλατεία την σχεδίασε ο δήμαρχος. Άλλο ένα μεγάλο σφάλμα. Την πλατεία την σχεδίασε καταξιωμένη στο χώρο αρχιτέκτονας η οποία μέχρι ενός σημείου έλαβε υπόψη τις ανάγκες και τα αιτήματα κατοίκων ή συλλόγων. Να θυμίσω ότι στην αρχή δεν είχε προβλεφθεί παιδική χαρά κάτι το οποίο ζήτησαν γονείς ούτε και θεατρικά κάτι το οποίο ζήτησε ο σύλλογος γυναι-

κών. Όμως σε τέτοια έργα δεν μπορούμε να αποφασίζουμε όλοι. Την τελική απόφαση, την τελική ιδέα την έχει ένας. Όπως και την ευθύνη. Την τελική απόφαση για το τι δέντρα θα μπουν την έχει ο γεωπόνος. Ούτε ο δήμαρχος, ούτε οι σύλλογοι, ούτε ο Μπάμπης, ούτε ο Βασίλης, ούτε ο Αργύρης. Γιατί αλλιώς θα έχουμε έναν αχαρμά ή μάλλον την καλύβα του Καραγιώζη. Από την άλλη όντως χάνονται θέσεις παρκαρίσματος. Όντως δημιουργείται μια καινούργια πραγματικότητα για το χωριό μας. Ας είμαστε όμως υπομονετικοί και καλοπροαίρετοι. Όσον αφορά τον πανικό ορισμένων που προσπαθώντας να εξασφαλίσουν πάρκιγκ έφτασαν στο σημείο να ζητούν την παιδική χαρά της Μηλιάς καταστρέφοντας μια όμορφη γωνιά του χωριού δε θα το σχολιάσω, γιατί μόνο θυμηδία προκαλεί. Όπως θυμηδία προκαλεί το ότι η δημοτική αστυνομία(???)θα γράφει τα παράνομα παρκαρισμένα αυτοκίνητα.....

Τα πλεονεκτήματα μιας όμορφης πλατείας είναι πολλά και μακροπρόθεσμα. Τα μειονεκτήματα λίγα αλλά υπάρχουν. Και καλό είναι

όλα να λέγονται και μάλιστα επώνυμα. Γιατί μέχρι τώρα μόνο ένας αγαπητός πατριώτης έγραφε την άποψή του ξεκάθαρα στην εφημερίδα. Οι υπόλοιποι βολεύονται στην ασφάλεια του προφορικού λόγου και της ανωνυμίας. Και φυσικά κρατώ την πρόταση του συλλόγου και δημοτών να ανοίξει και πάλι το παλιό δρομάκι προς τον Άη-Γιάννη και το γήπεδο, λιθόστρωτο και με φωτισμό, όπως και την απάντηση δημοτικών μας αρχόντων ότι δεν υπάρχουν για την ώρα λεφτά άρα δεν είναι του προλόγου και ορισμένους που πιθανώς απορήσουν πως επικροτώ τις απόψεις του δήμου, θα τους καθησυχάσω θεωρώντας ότι αποδίδω “τα του Καίσαρος τω Καίσαρι”, κρατώντας πάντα το δικαίωμα της κριτικής άποψης όσο δυσάρεστη κι αν είναι για κάποιους.

Ας λησμονήσουμε για λίγο λοιπόν τη συνήθεια του αυτοκινήτου μας, του παρκαρίσματος, τον κακό μας εαυτό, το “καβάλα παν στην εκκλησιά, καβάλα προσκυνάμε” στις πόλεις. Ας αφήσουμε το χωριό να μας παρασύρει στους δικούς του γοητευτικούς ρυθμούς, τους πεζοπόρους, τους ήμερους, τους αργούς. Αυτούς για τους οποίους άλλωστε το αναζητήστε στην πρώτη ευκαιρία, στο πρώτο ελεύθερο Σαββατοκύριακο.

κόους, προσωπικούς ή γιατί ο δήμαρχος δεν τους έκανε το ρουσφέτι που θα ήθελαν. Θα σταθώ σε όλους εμάς, τους υπόλοιπους που θέλουμε να έχουμε γνώμη και άποψη για κάτι που γίνεται στο χωριό μας.

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή για να μπορέσουμε να δούμε και τι ακριβώς θέλουμε. Εδώ και χρόνια η κυρίαρχη κριτική που ασκούσαμε στο δήμαρχο, μεταξύ των οποίων και ο υπογράφων, ήταν ότι στο χωριό μας δεν γίνονταν έργα. Και ορθώς. Ηρθε λοιπόν η στιγμή που ο δήμος, είτε πιεζόμενος, είτε γιατί έτσι έκρινε αποφάσισε ότι πρέπει να γίνει καινούργια πλατεία και να αναπλαστούν οι κεντρικοί άξονες του χωριού. Τότε ξεκίνησε μία κριτική και μία λαιοδωρία του τύπου, “σιγά μη φτιαχτεί πλατεία, άμα αρχίσει η πλατεία έμένα να μου τρυπήσεις τη μύ-

ποι άρχισαν καινούργιο παραμύθι. Που θα παρκάρουν τα αυτοκίνητα; Πως θα δουλέψουν τα μαγαζιά; Ο δήμαρχος κατευθύνει τους τουρίστες στη Στεμνίτσα στενεύοντας το δρόμο. Και προχωρούν ακόμα περισσότερο ζητώντας και απαιτώντας ένα μέρος της πλατείας να γίνει πάρκινγκ!! Μέχρι τώρα ξέραμε ότι οι πλατείες είναι για τους ανθρώπους, για τους γέροντες, για τα παιδιά που θα ήθελαν να περπατήσουν, να ξεποστάσουν, να κάτσουν στον ίσιο ενός δέντρου, να παιξουν. Δεν ήξερα ότι πλατείες πρέπει να λειτουργούν ως πάρκιγκ για το κάθε μαγαζί. Λες και το χωριό είναι μόνο μαγαζιά και αυτοκίνητα. Δεν υπάρχουν άνθρωποι. Και φυσικά δεν μπορούν να σκεφτούν ότι μια ωραία πλατεία θα είναι κόσμημα όχι μόνο για το χωριό αλλά και για τους επισκέπτες που δε θα τό-

ΦΙΔΙ ΤΡΙΚΕΦΑΛΟ

Φίδι όχι κολοβό, αλλά με τρία κεφάλια και μάλιστα ασυνήθιστα χονδρά, εφερανίσθη, στην θέση “Πέρα βρύση”, του γειτονικού χωριού μας Ζάτουνα.

Το πρωτοφανές, και αποκρουστικό αυτό φίδι, εντοπίστη και εξουδετερώθηκε, από παρευρεθέντες εργάτες, οι οποίοι επιβεβαίωσαν την ύπαρξή του, καθώς και ο πατήρ Δαμασκηνός.

Η εμφάνισή, και εξουδετέρωση ενός τέτοιου τρικέφαλου φιδιού, επόμενο είναι να αποτελεί το κύριο θέμα συζήτησης, τόσο μεταξύ των κατοίκων της Ζάτουνας, αλλά και της γύρω περιοχής.

Ιστορικά, η ύπαρξη τρικέφαλου φιδιού, καταγράφεται στην ναυμαχία της

Μυκάλης (479 π.Χ), όπου οι Έλληνες, από τους θησαυρούς και τα λάφυρα, που αποκόμοταν από τους Πέρσες, αφιέρωσαν ένα χάλκινο τρικέφαλο φίδι, στην βάση του οποίου χάραξαν τα ονόματα των πόλεων, που έλαβαν μέρος στην κατατρόπωση των Περσών.

Ιστορικά, ο Μέγας Κωνσταντίνος, μετέφερε τι τρικέφαλο αυτό φίδι, στον ιππόδρομο της Κωνσταντινούπολης. Μετά την άλωση της Πόλης, ο Μωάμεθ ο Β΄, το κατέστρεψε, κόβοντας του το ένα κεφάλι.

ΛΕΩΝ. Η. ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ

Το χωριό μας είναι όλες τις εποχές όμορφο. Αξίζει να το επισκεφθείτε.

Παρακαλούμε οι γονείς των οποίων τα παιδιά πέτυχαν φέτος στα ΑΕΙ και ΤΕΙ να ενημερώσουν εγκαίρως τον Σύλλογο στα τηλέφωνα των μελών του Δ.Σ.

Κατ. Ιπποκράτους 164, ΑΘΗΝΑ
Τηλ.: 64 22 125, 64 37 913
Υποκ/μο: Α. Πεντέλης 33, ΜΕΛΙΣΣΙΑ
Τηλ.: 61 33 890/91, 80 33 243

Επισκεφθείτε την ιστοσελίδα του Συλλόγου στο διαδίκτυο στη διεύθυνση
www.eliniko.com.gr

ΧΡΗΣΤΟΣ ΗΛ. ΗΛΙΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ' ΕΦΕΤΑΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟ: ΣΚΟΥΦΑ 47-49
3ος ΟΡΟΦΟΣ

ΤΗΛ./FAX: 210-3600772
ΤΗΛ. ΚΙΝ.: 6977-217129

ΤΕΧΝΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ & ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΘΕΡΜΑΝΣΗΣ, ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΥ, ΗΛΙΑΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ & ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ

ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ ISO 9001:2000 TÜV CERT

- ΘΕΡΜΑΝΣΗ ✓ ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ
- ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΣ ✓ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ
- ΥΓΡΑΕΡΙΟ ✓ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
- ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ ✓ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΕΣ
- ΗΛΙΑΚΑ ✓ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΩΝ ΚΟΡΥΦΑΙΩΝ ΟΙΚΩΝ:

Πλάτωνος 30 ΚΑΛΑΜΑΤΑ - τηλ.: 27210 88151 - www.andrianos.gr

ΚΑΙ ΜΕΤΑ, ΚΑΙ ΜΕΤΑ;

Μοναχοκόρη, την είχε η θεία-Διαμάντι την κόρη της. Φτωχικά μεγαλομυνημένη, αλλά με καλές, και ηθικές αρχές. Και όταν ήρθε η ώρα η καλή, βρέθηκε στον δρόμο της ένα καλό παιδί, και σε λίγους μήνες την πάντρεψε.

Κι εκείνη με τον σεिरά της, και από την δική της "καϊλα" που ήτανε μοναχοκόρη, της αράδιασε τέσσερα "σερνικά" το ένα πίσω από το άλλο, ζωή να έχουνε!

Για μια τέτοια φαμελιά όμως, τα έξοδα στην Αθήνα ήτανε πολλά. Τι να σου κάνει ένας ξερός μισθός του άνδρα της.

Καλό παιδί και δουλεπνής, αλλά τα έξοδα πολλα. Είχε δύο κέρια να δουλέψει, και έξι στόματα να θρέψει. Δύσκολα τα πράγματα! Για αυτό, αποφάσισε να μπει και η ίδια στη δουλειά, για να βοηθήσει τα οικονομικά τους.

Η δουλειά, δεν είναι ντροπή, έλεγε και ξανάλεγε. Αλλά τα παιδιά τι να τα κάνει τα παιδιά; Βλέπεις η Αθήνα. Δεν είναι κορβό, να τα αρμοδίσει πέρα στα χωράφια!

Στην Αθήνα, όχι ο γειτόνος, αλλά ούτε ο ίδιος ο άσπερος σου, δεν μπορεί να σου φανεί χρήσιμος, και να σου φυλάξει τα παιδιά σου. Για αυτό, έγραψε στην μάνα της!

Μάνα της έγραφε, τι κάνεις "σακάτου" στο χωριό ολομόναχο, και σε τρώει η "μοναξιά"; Δεν έρχεται "σιπάνου" στην Αθήνα, να μείνεις μαζί μας;

Φτεράκιος η καρδιά της κυρά-Διαμάντος, άμα άκουσε για Αθήνα, που τόσα πολλά άκουγε, για "δαύτηνε".

Σε λίγες ημέρες, φορώντας το μαύρο της μπαρέζι, δεμένο ψηλά-ψηλά, και με τις σφραγισμένες της κοτούλες, μέσα στο κορμί, έπαιρνε το λεωφορείο για την Αθήνα. Τίγρησ ολόγρογο, για να ειδή αν την ζηλεύανε την ώρα που έμπαινε στο λεωφορείο, και η καρδιά της λαχάρανε να φθάσει στη Αθήνα.

Από τα μιά του δρόμου όμως, σαν κάτι να μην πήγαινε καλά. Ανοήθησι από το αυτοκίνητο, ζαλιώτικη, και έταξε κερύ στον Άη-Λιά, ώπως να φθάσει. Στον Κηφισό, την περίμενε η κόρη της, και με ένα ταξί την πήγε στο φτωχικό της. Τρεις ημέρες "τάβλα" ήτανε η θεία-Διαμάντω, ώπως να συνέλθει από την ζαλάδα του λεωφορείου, ανάθεμα το εκεί που βρέθηκε και εφτούνο. Και σαν ξεζαλιώτικη, και "σιλάρωσε", άνοιξε λιγούλι τα μάτια της, για να ειδή την πρωτεύουσα, που την άκουγε και τρέκανε τα σάλια της.

Νόμιζα, ότι όλος ο κόσμος θα την καλοδεξότανε, και θα την καλώς όριζε, που ήτανε νεοφερμένη. Αλλά μπα! Τίποτα! Εκτός από εκείνα τα λιμασμένα τα εγγόνια της, που ρημάζανε το κορμί με τις δίδυλες, άλλος κανείς δεν την χαμπίρειε.

Περπάταγε στον δρόμο, και κανείς δεν την χαιρέταγε. Από μόνη της δύο-τρεις φορές, χαιρέτασε τους περαστικούς. Και η κόρη της, την αποπήρε! Πάψε μωρή μάνα για λωλή θα σε περάσουνε! Γιατί λωλή; Γιατί μικρή κόρη μου, επειδή είπα καλημέρα; Του θεού

Θυμάτια και γράφει ο Λεωνίδας Αδριανός

δεν είναι η καλημέρα; Εεε;

Του θεού είναι βρε μάνα, αλλά εδώ στην Αθήνα, δεν την λένε ούτε στον θεό, της απάντησε εκείνη.

Την άλλη μέρα η κόρη της, την κατόπισε: που λες μάνα, εγώ προφί-προφί θα φύγω για την δουλειά μου. Εσύ θα κάτσεις με τα παιδιά, να τα προσέχεις. Δεν θα κάνεις τίποτα! Μόνο θα κάθουσαι!

Ζημέρωσε η μέρα του θεού, και η θεία-Διαμάντω, βρέθηκε με τα, εγγόνια τα έλεγε στην αρχή, "βεζέβουλινα" τα έλεγε ύστερα, κλεισμένη μέσα στους τέσσερις τοίκους. Μαθημένη στην σουκιά της, ζαφινίστηκε λίγο, από τις φωνές τους. Χοροπηδάνε τα οκασμένα, ούρλιαζε το ραδιόφωνο, ούρλιαζε και η τηλεόραση, θάρανγε και τα κατοσρόλια τα μουλικά, και της θείας-Διαμάντως της ερχόταν τρέλα. Αλλά τι να έκανε; Υπομόνευε! Πού θα μου πάει, έλεγε από μέσα της, θα συνηθίσω, και ύστερα θα ειδεις, τι ωραία που είναι η Αθήνα.

Οι ημέρες που περνάανε, και η θεία-Διαμάντω όμως, δεν μπορούσε να συνηθίσει. Φώναζε, μάλωνε, τα έλεγε "μουλοπάσματα", αλλά εκείνα που να σουκάσουν. Το χαβό τους! Βροντάνε τις πόρτες, τσιρίζανε, κάνουνε κολοτούμπες, και μέχρι τα πλακάκια της "κέστρας" ζηλώσανε. Και ό-ταν απή τολήσαν να τρηνήξει το αντί του μεγαλύτερου, αυτό εθώ-μωσε, της έβγαλε την γλώσσα, την έσπρωξε, μέχρι και.....κολόγρια την έπιε.

Φαρμακώθηκε η θεία-Διαμάντω, έκανε την καρδιά της πέτρα, και καρτέρησε την κόρη της για γυρίσει από το εργοστάσιο. Και όταν γύρισε το βράδυ, πριν καλά-καλά δρασκελίσει την πόρτα, της είπε: κόρη μου, το και το, με τα παιδιά σου. Το μεγάλο σου μάλωστα, με είπε και.....κολόγρια.

Σώπια καμένη μάνα, παιδιά είναι, σώπια και μην δίνεις σημασία, και καλόπασα λιγούλι, με καμιά ιστορία, με κάποιο παραμύθι, και που..... είσαι, πρόσχε να μην τους δημιουργήσεις τίποτα.....ψυχολογικά.

Τι να έκανε και η θεία-Διαμάντω, είπε, ες δοκιμάσω, και βάλθηκε να κάνει κατά πός της είπε η κόρη της. Και την άλλη μέρα, άρχισε να τα καλοπιάνει. Έστυνε το μυαλό της, να θυμηθεί καμιά ιστορία, κάποιο παραμύθι, να τα κάνει να ημερέψουνε.

Αλλά κάθε φορά που τελείωνε το παραμύθι, τα..... Βεζέβουλινα χοροπηδάνε γύρω της, και ούρλιαζαν όλα μαζί. Και μετά; Και μετά; Και μετά; Και μετά; Άντε πάλι από την αρχή, να πει μια γουλιά ντέρε που κόλλησε η γλώσσα της, αντί να ξανασιτίει το μυαλό της η θεία-Διαμάντω, να θυμηθεί και άλλη ιστορία.

Δεν προλάβαινε να τελειώσει, και την άλλη, και την άλλη ιστορία, και δόστου πάλι τα βεζέβουλινα. Και μετά, και μετά; "Υστερα, αρχίσαμε να την τραβάνε από το φαρδοφούσαντο της, ουρλιάζοντας και χοροπηδώντας. Η θεία-Διαμάντω, δεν άντεξε! Άρχισε να ζαλιώται! Την έπιασε ένα ίλιγγος! Της ήρθε μια "ωσομάρα"! Παραπάτισε, και σοωρίστικε φοροδιάπιατα, κάτω στα πλακάκια.

Παναγία μου φώναξε! Και κοίταξε σε καμιά γωνία να ειδή το εικόνισμα. Αλλά που τέτοιο πράγμα! Στην Αθήνα το εικόνισμα, δεν ήτανε πια της μόδας! Είχε χυπώσει και λίγιο, κοντά στο " ". Ζαλιώτικη και έβγαλε το ταβάνι να γυρίσει.

Μισοκίσειε τα μάτια της για να ηρεμισεί, αλλά που; Τα βεζέβουλινα χοροπηδάνε γύρω της, κραυγάζοντας και γελώντας για το πάθημα της. Πάει, σόθηκε το κατλήλι μου οκέφτημα.

Σταυροκοπήθηκε, και περίμενε τον χρόνο να την πάρει. Και εκεί, πάνω στην βοδούρα της, σαν λίγιο να... αναζούπωσε. Βρήκε λίγη δύναμη, άπλωσε το χέρι της, και ώ, με την αλθησία, έφθασε την μαγκούρα της. Την έσφιξε καλά-καλά, και μόλις "καρβόμωσε", την σπερέωσε κάτω, και ανασηκώθηκε.

Αλλά τώρα, δεν ήτανε η καλή και υπομονετική γιαγιά. Τώρα ήτανε άγρια, και το μάτι της γυλιώτικη. Σπίκωσε την μαγκούρα της, και άρχισε να κωνάνα τα βεζέβουλινα, όπου τα πετάχαινε. Στην πλάτη, στα χέρια, στα πόδια, στα πλευρά. Πού σε νοει και πού σε σφάζει. Και εκείνα, τρομαγμένα, σπύχασαν και.....μουλόψανε. Αλλά εδώ και άλλα εκεί. Κάτω από τα κρεβάτια. Πίσω από την πόρτα. Επάνω στην τουλάπια. Τρομαγμένα, γιατί τώρα η γιαγιά, έπαιρνε εκδίκηση για όσα τρηνήζε, για όσα της κάνανε. Και δεν αστειεύοντανε! Α μα πια! Ηουκάσανε για λίγο, αλλά η θεία-Διαμάντω καλού-κακού, την μαγκούρα από το χέρι, δεν την..... ετύωσε.

Παλιομουλικά, θα σας φτιάξω εγώ τα.....ψυχολογικά σας, έλεγε κάθε τόσο, κωνώντας άγρια την μαγκούρα της.

Ως πού το απόγευμα, φάνηκε να έρχεται η κόρη της, από την δουλειά της.

Η θεία-Διαμάντω, με το σακούλι στην πλάτη, την καρτέρησα όρθια, πίσω από την πόρτα. Και όταν απή άνοιξε, η θεία-Διαμάντω πετάχτηκε έξω, και έφυνε πηλατώντας. Η κόρη έμπαινε, και η μάνα έφυνε, τρέχοντας και συγχυσμένη.

Μάνα, μωρή μάνα, πρόλαβε να φωνάξει η κόρη της. Πού πας, γύρισε πίσω! Αλλά η μάνα της δεν άκουγε, και μόνο μια δυο φορές, κούνησε την μαγκούρα της, σαν αποχαιρετισμό, στην στροφή του δρόμου. Ένα ταξί την πήγε στον Κηφισό, και με το πρώτο λεωφορείο, ξαναγύρισε στο χωριό της.

Το βράδυ, ήρεμη στο φτωχικό σπτάκι της, παρέα με το αναμμένο τζακι της, και με τη φωτογραφία του μακαρίτη της κάτω από το εικόνισμα, λιβάνιζε την καμαρούλα της, για να ξορκίσει εκείνα τα.... Να ειδεις πως τα έπιε η κόρη της, -α να- τα.....ψυχολογικά του εγγονιά της.

Όνειρο Καλοκαιρινής νύχτας

Αγαπητοί συμπατριώτες, το καλοκαίρι που ήμου-

Γράφει ο
Γιάννης Αναγνωστόπουλος

Καλομοίρης και ο Νιόνιος Βασιλόπουλος.

στο χωριό μας που τόσο πολύ το έχω αγαπήσει, όχι μόνο μια βραδιά, αλλά δυο και τρεις είδα ένα εφιαλτικό όνειρο. Είδα πολλούς πεθαμένους συμπατριώτες όπως τους μακαρίτες μπάριμα Παναγιώτη Παπαβασιλόπουλο ή Τσεκούρα, τον Θανάση Μαυράκο, τον πατέρα μου τον Βασίλη Κόνιαρη ή Μαλέα και άλλους ακόμη πολλούς. Όταν πήγαινα κοντά τους να τους χαιρετήσω, όλοι μου γύριζαν τις πλάτες. Πλησιάζω τον μακαρίτη Μαλέα τον πάνω από το χέρι και του λέω: Κυρ Βασίλη γιατί μου γυρίζουν τις πλάτες οι συμπατριώτες μου και εσύ ακόμη που τόσο πολύ σε αγαπά; Προσπάθησε να μου φύγει μα εγώ του κρατούσα σφιχτά το χέρι, Γυρίζει και μου λέει με παράπονο Κυρ Γιανκο τους βλέπεις όλους που σου γυρίζουν τις πλάτες όπως εγώ; Όλο έχουμε παράπονο από εσένα γιατί για όλους που είχαν μαγαζιά και πούλαγαν σαρδέλες, ρέγκες μπακαλιό, κρασί και άλλα πράγματα τους έγραψες και τους έμαθαν όλοι οι νέοι. Για μας που είχαμε μαγαζιά αλλιώς, είχαμε καφεναεία, είμαστε πράκτορες λεωφορείου, τεχνίτες, δεν έγραψες τίποτα να μας μάθουν και εμάς οι νέοι τα καινούργια Μουλατσιώτικα βλαστάρια. Αυτό είναι το παράπονο σου Κυρ Βασίλη; Να με συμπάθησε. Ταχιά που θα πάω στη Θεσσαλονίκη θα γράψω για όλους από μπροστά μου.....

Ύπνησα κι'ακόμη είχα μπροστά μου όλων τις συμπαθητικές μορφές τους. Πιστός στην υπόσχεση που έδωσα στον κυρ Βασίλη, αρχίζω και γράφω για όλους για για όλη την επάγγελμα εξασκούσαν όποτε ήταν στη ζωή. Δεν θα αφήσω κανένα να έχει παράπονο και ματα να έρθει καμιά νύχτα και να μου κάνει παράπονα.

Μαραγκοί: Μαραγκοί ήταν όλοι οι παπάδες του χωριού μας. Ο Παπαργύρης, ο Παπαντώνης, ο Παπαγιάννης, ο Κωστής ο Παπακωνσταντίνου, ο αδερφός του ο Λιάς ο Παπαβασιλόπουλος που ο μακαρίτης υπέφερε από έλκος του στομάχου και έβρισκε ανακούφιση σε ένα ποτηράκι ρακί. Ο Βασίλης ο Κόνιαρης με βοηθό τον Νικό η Κώστα Σπυλιόπουλο.

Μύλο με τρία: λιθάρια είχε ο Παναγιώτης ο Παπαβασιλόπουλος η Τσεκούρας, τον οποίο διαδεχθεί ο Μήτσος Γεωργαντάς.

Ατρωβιός: Είχε ο Γιάννης Παπαβασιλόπουλος, ο Γιάννης Κόνιαρης.

Εμποραφείο: Είχε ο Δημήτρης Παπαντωνόπουλος που έφτιαχνε τις καπότες των γερόντων και τις γιορτίνες στις γερόντισσες.

Φουρνελαδόροι: Φουρνέλα άνοιγαν και τα μπουμπουνίζαν ο Αντρίκος Μπαρμπαλιάς και ο Γιώργης Γιωργαντάς Γιωργακάς.

Χτίστες: Όλο χτίζανε στα χωράφια τους μάντρες. Μερικοί είχαν καλύτερη πείρα όπως ο μπάριμα Γιάννης ο Τσερώνης, ο Δημήτρης Ανδριανός και ο μπάριμα Γιώργης Αποστολόπουλος ή Ρουμελιώτης.

Οικοδόμος: Οικοδόμος ήταν ο μοναδικός μπάριμα Λιάς Ανδριανός που πρώτος έφερε τσιμέντο στο χωριό.

Αλμπάνης: Αλμπάνης ήταν μόνο ο Κωστής μου.

Κουρείς: Κουρεύανε ο πατέρας μου που τους έβαζε και ζεατές κομπρέτες στα μούτρα, ο Θόδωρος Φουρλής. Ο Λάμπης ο Τόμπρος και ο Λάμπης ο Κουρουσιώτης.

Χασάπηδες: Ήταν οι Δημήτρης Γιωργαντάς ή Λεβέντης, ο Μπαρμπαλιάνης, ο Θόδωρος Φουρλής, ο Μίμης Μπαρμπαλιάς του Αναστάση, ο Λιάς ο Φουρλής, ο γιος του Παναγιώτη, ο Θύμιος

Τσαγκαρίδες: Ήσαν ο Λιάς ο Φουρλής ο γιος του Παναγιώτη ο Ξαδερφος μου Γιάννης Παπαντωνόπουλος, ο Νιόνιος Μπαρούτσας και ο Κώστας Καλομοίρης.

Σωφείριδες: Πρώτος το 1925 έφερε αυτοκίνητο στο χωριό ο μακαρίτης ο Γιώργης ο Τόμπρος που πάρα πολύ εξυμνήρησε τους συμπατριώτες τότε. Μέχρι φουρκέτες και τσαρταφοβελώνες έφανερε από τη Μεγαλόπολη στις γυναικείες. Αργότερα μπήκε στη γραμμή λεωφορείου, Ελληνικό Στερνίτσα, Δηλητσάνη Τρίπολη που οδηγούσε ο Γιάννης Σκορκοβιάς από τα καλυβάκια και το πρακτόρεο ο Βασίλης Μαλέας.

Σαμαρτζήδες: Σαμαρτζής αριστοτέχνης ήταν ο Γιάννης Γιωργαντάς ο πατέρας του Λιά και του Ανδρού.

Προετοικός Ταχυδρόμος: Ήταν ο Ντίνος Αναγνωστόπουλος με περιοχή ευθύνης Καρπαινα, Μουλάτσι, Στερνίτσα.

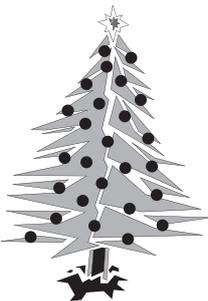
Καφετζήδες: Θυμάμαι σαν πρώτο καφετζή τον μπάριμα μου τον Αλέκο και μετά από αυτόν το πήρε ο Πατέρας μου. Ήταν τότε το μοναδικό καφεναείο της Κωστίνας εκεί που καθότανε ο μακαρίτης Παπακώστας. Ο μπάριμα Αλέκος βοηθό τον Πατέρα μου. Μια μέρα μου από κλημάρι μου είχα, χούφτωσα δύο Λουκουμία από την κασούλα. Με βλέπει ο μπάριμα Αλέκος, μου πίνει το χέρι με τα χουφτωμένα Λουκουμία και με πάει στο δασκάλο Βασίλη που τότε πέρα έπιασε χαρτιά. Δασκάλο του λέει τίρα εκλέψαι τα Λουκουμία του πατέρα του. Αύριο θα τα πούμε μου λέει ο δασκάλος. Την επόμενη στο σχολείο ο δασκάλος μου λέει: Σήκω πάνω να Λουκουματζή και με παρουσιάζει οχτώ χρονών παιδί τότε στους μαθητές. Τηράτε τον λέει, κλέβει τα Λουκουμία του πατέρα του και μου αστράφει ένα μπάστο που για πού ώρα τα μάτια μου έβλεπαν πράσινα, κόκκινα, κίτρινα καταμιπούλες. Είχε ένα χέρι ο μακαρίτης ο δασκάλος σαν πλαστήρι... Άλλοι καφετζήδες ήταν ο Θανάσης Μαυράκος, ο Μήτσος Γιαντωνόπουλος, ο Μήτσος Γιωργαντάς "ο Λεγόμνος και καφετζής" και όταν η αγορά κατέβηκε στην Άγια Τριάδα ήταν ο Πατέρας μου, ο Γιάννης ο Λυκογιάννης, ο Λάμπης ο Τόμπρος, η γυναικεία του Χρυσάνθη, ο Βασίλης Μαλέας και ο Νιόνιος Βασιλόπουλος.

Θεωρώ ηθικό κρέος να γράψω τούτη την ώρα δυο λόγια για σαν μνημόσυνο για τον αειμνήστο Βασίλη Μαλέα. Ο Μαλέας υπήρξε ένας άνθρωπος προοδευτικός, φιλήσυχος, καλόγνωμος, πρσός, ένας άνθρωπος που είχε κούμφορ. Για τις παραπάνω αρετές του, ήταν από όλους τους συμπατριώτες πολύ αγαπητός. Στο καφεναείο που άνοιξε στη σημερινή ταβέρνα "ο Ταλούμης" ερωτοπόρησε. Μεταξύ των μικροσυναινεμένων που πούλαγε έφερε και πούλαγε εφημερίδες. Ύπνουσε πολύ πρωί και πρακτόρεο του λεωφορείου Ελληνικό Τρίπολη.

Εκείνη την εποχή που το χωριό μας ήταν γεμάτο από πολύ κόσμο, υπήρχε μια παρέα χαρούμενη, γλεντζεδική γεμάτη κέφι και δεν άφανε απήραγο. Τον Γιάννη Καλλιανιώτη στο μπακαλίκο που είχα. Ένα βράδυ του αμολήσαν στο μαγαζι του πάλαι σαλιγκάρια - εκείνα σκάρισαν όλα τη νύχτα και ο μπάριμα Γιάννης τρώμαζε να τα μαζέψει. Του Λάμπη του Τόμπρου του εκλέψαν δυο κότες και την άλλη μέρα του τις έδωσαν να τις μαγειρέψει δίχως πως ήταν δικές τους. Στο καφεναείο του Μαλέα τα βράδια πίανε κουβέντα και τον

Συνέχεια στη σελίδα 6

Ο Δήμος
Τρικοιλώνων
εύχεται
σε όλους τους
πατριώτες
καλές γιορτές

Συμπατριώτες δωρητές προς το χωριό μας

Όλοι οι συμπατριώτες αγαπούν το χωριό μας ο καθένας με τον τρόπο του. Μερικοί όμως συμπατριώτες που είχαν την οικονομική ευχέρεια, έδειξαν την αγάπη τους προσφέροντας στο χωριό έργα που πραγματοποιήσαν με δικά τους χρήματα, ή κατέλειψαν περιουσία τους μικρή ή μεγάλη.

Δηλαδή έγιναν προς το χωριό δωρητές....

Τέτοιοι συμπατριώτες υπήρξαν αλλά πολλοί που δεν είναι σήμερα στη ζωή, αλλά και άλλοι πάρα πολλοί που είναι εν ζωή. Σ'αυτούς που έχουν αποδημήσει εις κύριον όλοι εμείς έχουμε την ηθική υποχρέωση πάντα να τους θυμόμαστε και να τους μνημονεύουμε. Σε όλους τους εν ζωή, να τους εκφράζουμε τις ευχαριστίες μας και να τους ευχόμαστε να έχουν υγεία.

Τώρα που ήμουν στο χωριό και πήγα στην εκκλησία, εκεί που στεκόμουν και έβλεπα με πόση μεγάλη καλλιτεχνική επιμέλεια έχει κατασκευασθεί το ευλόγιστο τέμπλο της εκκλησίας. Το σημερινό αντικατέστησε το παλαιότερο που ήταν μερικές τάβλες και πάνω σ'αυτές κρεμασμένες μερικές εικόνες. Εκείνη την ώρα θυμήθηκα τον μακαρίτη μπάριμα Ανδρέα Καλλιανιώτη γιατί με έξοδα του κατασκευάστηκε αυτό το κομψοτέχνημα. Σκέφτηκα πως θα ήτανε καλό να φέρω στην επιφάνεια τα ονόματα όχι μόνον του μπάριμα Ανδρέα αλλά όλων των δωρητών του χωριού.

1. - Ο Μπάριμα Ανδρέας Καλλιανιώτης δεν ήταν δωρητής του τέ-

μπλάου αλλά και δωρητής των εξόδων της περιφοράς του περιβάλλοντα χώρου του Αγίου Λιά.

2. - Ο Φίλιππος Καλλιανιώτης άφησε σε τράπεζα της Αμερικής χρήματα και έρχονται από αυτά εμβάσματα τα μισά προς την εκκλησία και τα άλλα μισά προς το χωριό.

3. - Ο Θανάσης Αναγνωστόπουλος εδωρίσε το οικόπεδο του γραφείου της κοινότητας.

4. - Ο Βασίλης Κόνιαρης "ο Καναδέζος" έδωσε τα χρήματα και χτίστηκαν τα γραφεία της κοινότητας. Επί ευκαιρία παρακάλεσε τους Ελληνικιώτες σύμβουλους του Δήμου μας, ας ριξούν μια ματιά στα γραφεία και ιατρείο χρειάζονται να γίνουν κάτι μικροδιορθώσεις.

5. - Ο Γιατρός Ντίνος Γεωργαντάς άφησε χρήματα στην τράπεζα της Αμερικής και έρχονται εμβάσματα στον Σύλλογο των Αθηνών τα οποία διατίθενται για πραγματοποίηση έργων στο χωριό.

6. - Ο Γιάννης Μαυράκος με έξοδα του, κατασκευάστη η δεξαμενή και η Τεχνική σχολή.

7. - Οι Ντίνος Αναγνωστόπουλος και Πάνος Μαρμαλιάς με έξοδά τους κατασκευάστη το οστεοφυλάκιο που έχει υπερπληρωθεί με τα σεπτά οστά των πεθαμένων συμπατριωτών μας και το οποίο χρειάζεται μεγάλομα σε φάρδος.

8. - Ο Πάνος Μπαρμπαλιάς προσέφερε χρήματα και έγινε η διαπλάτυση του προαυτίου της Παναγίας "δεύτερη δωρεά".

9. - Ο Νίκος Γαϊτανάρης με έξοδά του έγινε η πλακόστρωση του προαυτίου του Αγίου Λιά.

10. - Τα τέσσερα παιδιά του μακαρίτη Γιάννη Γιωργαντά με έξοδά τους έγινε η πλακόστρωση του διαδρόμου και του προαυτίου στον Αγιάνη.

11. - Τα παιδιά Στέλιος, Τάσος, Γιάννης και Ηλίας του μακαρίτη Βασίλη Φουρλή εδωρίσαν χρήματα ν' αναπλασθούν ο τρούλος του Αγίου Λιά, η αγιογράφηση και η αποπεράτωση της οικίας της εκκλησίας για την στέγασση του Ιερέως. Επί πλέον εδωρίσαν τον εξολοκλήρου με δικά τους έξοδα πολυτέλειστον θρόνον στον πατριωτικό σύλλογο της Αθήνας που με τα χρήματα εξ ενοίκιου ο Σύλλογος επιστρέφει σφοδρόν ποσόν. Θα αγαλέται η ψυχή του μακαρίτη πατέρα τους για την πρόοδο τους και την αγάπη τους για το χωριό που γεννήθηκε.

12. - Ο πάτερ Αντώνης Γιωργαντάς εδωρίσε το τέμπλο του Αγιόργη και χρήματα αρκετά για άλλα έργα που δεν επιθυμεί ν' αναγραφούν.

13. - Ο Πάνος Κουρουνιώτης εδωρίσε το οικόπεδο πάνω στο οποίο χτίστηκε το σπίτι της εκκλησίας.

14. - Ο Λάμπης Καλλιανιώτης προσέφερε χρήματα για την αγιογράφηση και πλακόστρωση του δαπέδου του Αγίου Δημητρή.

15. - Ο Υπουργός κ. Δημήτρης Αβραμόπουλος προσέφερε χρήματα για την αγιογράφηση και για την αναπαλάωση του τρούλου του Αγίου Λιά, των κάδων απορριμμάτων και του αυτοκινήτου κα-

Η ύλη του επόμενου φύλλου θα κλείσει στις **30 Δεκεμβρίου 2004.** Περιμένουμε έγκαιρα τις συνεργασίες σας.

βαριότητας.

16. - Ο διαβίον στην Αμερική συμπατριώτης Λάμπης Καλλιανιώτης προσέφερε χρήματα και τοποθετήθηκαν παλιό στο προαύλιο της Παναγίας.

17. - Ο Θανάσης Ράλλης ή Καβουρίνος με έξοδά του έγινε η πλακόστρωση του δαπέδου της εκκλησίας του Αγίου Θανάση.

18. - Η Βούλα Σπύρου Ταλούμη προσέφερε το περίφημο ρολόι και τοποθετήθηκε στο καμπαναριό του Αγίου Λιά.

19. - Η Μαρία Κουτσουπανάγου προσέφερε στην εκκλησιαστική επιτροπή το ιδιαιτικό εκκλησάκι που αποτελεί και αυτό ένα σύνολο μικρών εκκλησιών του χωριού.

20. - Ο Πατριωτικός σύλλογος με δαπάνες του έγινε η ηλεκτρική εγκατάσταση όλων των δωρηθέντων φανοφόρων από συμπατριώτες και φωτίζουν την περιοχή του κεντρικού δρόμου από το Μοναστήρι του Αγίου Νικόδημου έως το παλαιότερο αμπέλι του μπαρμπα Μήτσου Κόνιαρη ή "υψομήτσιου" Την κατασκευή τοίχου πολλών μέτρων από το σπίτι του Αντώνη Ανδριανού, τον εξορισμό γύρω από το δέντρο του Δημητράκη, την παιδική χαρά στο οικόπεδο του χωριού πρώην Μπαρούτσα, την κατασκευή ποδοσφαιρικού γηπέδου και εξέδωσε μεγάλο χρηματικό ποσό για την εγκατάσταση ηλεκτρικού πίνακα στον ξενώνα, την βράβευση των επιτυχόντων παιδιών στα ανώτερα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

21. - Ο φιλοεργός συμπατριώτης Παναγιώτης Ταλούμης του Γιάννη ο οποίος τοποθέτησε την κεντρική θέρμανση της εκκλησίας του Αγίου Λιά. Προσέφερε χρήματα για την αγιογράφηση της ίδιας εκκλησίας και την ανοικοδόμηση του σπιτιού της εκκλησίας, για τον πλαστικό χλωροτάπητα του γηπέδου και άλλου. Ο Αγαπητός μας Παναγιώτης εκεί στο απόμακρο νησί που βρίσκεται έχει γίνει ένας της Ελλάδας μας γιατί έχει καταφέρει να δημιουργήσει πιστό φίλο της της Ελλά-

δας μας τους διοικούντες στο απόμακρο νησί της Μαδαγασκάρης. Έκανε φίλο και τακτικό επισκέπτη του χωριού μας τον επίσκοπο και εξάρχο της Ελληνικής εκκλησίας στην Αφρική ο οποίος είχε τραγικό τέλος στην πτώση του ελικοπτήρου.

Τον Μπαρμπα Χαλαλάμη Ταλούμη που συνέλαβε την ιδέα και με την επιμονή του, την βούλησή του και την υπομονή του κατάφερε να φέρει σε αίσιον τέλος τον ερχομό του νερού στο χωριό μας, ας μου επιτραπεί να τον θεωρήσω όχι δωρητή αλλά ευσυνείδητη. Μεγάλη ευεργεσία προσέφερε στις γυναίκες του Μουλατζίου που τις απάλλαξε από την Τουρανία να κουβαλάνε γεμάτα νερά βαρέλια στην ράχη του ποτού που είχε κάλους από το πολύ κουβάλα στον γεμάτο τροχάλια ανθρωπικό δρόμο. Τις απάλλαξε από το ξενύχτι να πιάσουν σειρά να γεμίσουν τα βαρέλια τους νερό που τα καλοκαίρια στέρευαν τα ηγνάδια ολοκληρωτικά.

Μπήκε μορσοτάρης σε όλους ο Μουλατζίωτης σε άντρες και γυναίκες και όλοι μαζί επραγματοποίησαν και αποτελέωσαν αυτό το έργο που όλοι τότε το θεωρούσαν όνειρο απραγματοποίητο.

Αυτό το βάσανο έκαινε τότε τους Μουλατζίους, η έλλειψη νερού. Όλα τα άλλα προβλήματα που υπήρχαν τα θεωρούσαν μηδαμιά. Επειδή σκληροτάχηλο που ήταν δεν τους έδιναν σημασία. Το νερό τους πόναγε, το νερό ήβελαν και ο μπάριμα Χαλαλάμης μαζί με αυτούς το έφερε και άλλαξε την όψη του χωριού.

Ζήτω να με συγχωρέσουν εάν μου έδιψαν από την έρευνα που έκανα να γράψω τα ονόματα και άλλων ακόμα δωρητών.

Εκφράζω την ευχή όπως και η δημοσίευση των ονομάτων των δωρητών του χωριού μας ακολουθήσουν και άλλοι μιμητές.

Γιάννης Αναγνωστόπουλος

Όνειρο Καλοκαιρινής νύχτας

Συνέχεια από τη σελίδα 5

ανάγκαν να κλείνει αργά το καφενείο ο Μακαρίτης ο Μαλέας του έριχνε κάτω από τα πόδια τους κοντρό αλάτι. Λένε πως το αλάτι διώχνει τα κακά πνεύματα. Μα αυτούς δεν τους έπιαναν τέτοια ξόρκια. Ανανακτισμένος ο Μακαρίτης μπαρμπαΒασίλης που τους είχε πάρει χαμπηρί ότι το έκαναν επίτηδες, "όζω τους λέει αλίτες" και αυτός με χιούμορ. Αυτοί για κάμποσες ημέρες δεν ξαναπάτησαν στο μαγαζί του. Είδε και απόειδε ο μακαρίτης και άρκισε να τους φωνάζει "μέσα αλίτες". Αυτά γίνοντοσαν εκείνη την εποχή, την πολύ καλή εποχή...

Επιστήμονες γιατροί: Ήσαν ο Γιάνκος Στυλιόπουλος και ο Βασίλης Γιωργαντάς. Προ αυτού από το Στεμνίτσα ερχόταν ο Κουσουρέλης και ο Φορδάς. Από την Καρύταινα ο Κολοτούρας και ο Πολυχρονιάδης.

Γιατροί πρακτικοί: Μαμές ήτανε η μάνα του Κωστή Παπακωνσταντίνου, η οποία τρύπαγε τα πονίδια με μυ-

τερό καλάμι να βγει το πύον. Η Μαλέισα Ι και η μάνα του Τσαγκαρόγιαννη θεία μου Κωσταντίνη. **Οδοντογιατρός** ο μπάριμα Χαλαλάμης Ταλούμης **Οτολαρυγγολόγος** η θεία Χαρολαμίνη. **Ορθοπαιδικός** ήταν η θεία η Μπαλάσσενα και ο αείμνηστος Παπαγιώργης. Μια φορά στραμπουλίξα το πόδι μου. Η θεία Μπαλάσσενα που τη φωνάζαμε να με δει, διάταξε ένα μισοκαδιάρικο μπουκάλι ρακί να μου χιξίσει το πινόμαλλο. Γίλοουκ-γίλοουκ το κατεβάζει έως τη μέση η θεία μουλάσσενα. Ψου κάνει προς το πινόμαλλο, να λίγες ψικάλες έπεσαν στο μαλλί. Δεύτερο γίλοουκ-γίλοουκ το άδειασε το μπουκάλι η θεία Κατερίνη Μπαλάσσενα και μετά παραπάταγε. Εγγραφή τι δουλειά έκαναν όλοι οι μακαρίτες μαζί και τα ιδιώματά τους και δεν ξαναείδα το ίδιο όνειρο...

Ας είναι αναπαύεται η ψυχική όλων αυτών των καλοκάγαθων ανθρώπων.

Είδετε πως τον καιρό εκείνο πλήρης ήτανε η ιατρική περίθαλψη;...

Άνε να μην πω τίποτα χειρότερο...

«Ασε που έμαθα και το άλλο και φρίκαρα. Κάποιοι κάνουν κριτική για την πλατεία γιατί ο δήμαρχος δε τους έκανε τα ρουσφέτια που ήθελαν.

«Αυτό θα το διασταυρώσω κι αν είναι αλήθεια θα επανέλθω δηριύτερος.

«Όχι τίποτα άλλο αλλά έφυγε και ο φίλος μου ο Ηλίας που με υποστήριζε, χωρίς μάλιστα να με φωτιστικά στο δρόμο της Μπόστεντζης.

«Το 'χε κομηό βλέπετε. Κι όλο μου 'λεγε να γράφω κάτι στην εφημερίδα. Θα το κάνομε Ηλία, κι από εκεί που είσαι θα μας κλείσεις το μάτι πονηρά.

«Αλλαγές μαθαίνω και στα γραφεία του συλλόγου μας. Χλιδάτα πράγματα. Μεγαλύτεροι χώροι και προπαντός ιδιόκτητοι.

«Έτσι μπράβο παιδιά. Όχι νοίκια και κάτι τέτοια που άκουγα πριν μερικούς μήνες. Μοναχός σου χόρευε και όσο θέλεις πήδα όπως λέει και η παροιμία.

«Και να μην ξεχνάμε όλοι μας το χωριό. Τώρα το χειμώνας είναι πολύ πιο όμορφο.

Αξίζει να το επισκεφθούμε.

«Και τις γιορτές σας περιμένω όλους κάτω. Άλλωστε είναι και της μόδας η περιοχή. Από τους δημοφιλεί-

στερους χριστουγεννιάτικους προορισμούς.

«Άντε και καλή χρονιά, με υγεία, γέλιο και υπομονή να με αντέξουν...

Μιά στο καφέ!
και
Μιά στο Νέστοχο

«Είχα υποσχεθεί στον εαυτό μου, χρονιάδες μέρες που 'ρχονται, να μη γκρινιάζω, αλλά έλα που δε μ' αφήντε.

«Βλέπετε όμως έχουμε τις γκρινιές με την πλατεία και δεν μπορώ να μη πω κι εγώ κάτι.

«Άλλωστε όλοι έχουμε γίνει αρχιτέκτονες, γεωπόνοι, εδαφολόγοι και πάει λέγοντας.

«Και η καινούργια μόδα. Για όλα φταίει ο δήμαρχος. Είναι πολύ in αυτή την εποχή η αντιπολίτευση.

«Και επειδή εγώ είμαι στραβόξυλο ένα θα σας πω. Μην πυροβολείτε τον πιανίστα...το δήμαρχο ήθελα να πω.

«Όχι τίποτα άλλο αλλά μου παίρνετε τη μπουκιά απ' το στόμα. Έλεος रे παιδιά!

«Γι' αυτό κι εγώ οφείλω να τον υποστηρίξω.

«Ας αφήσοουμε πρώτα να

γίνει η πλατεία, να δούμε πως λειτουργεί και μετά του την πέφτουμε όλοι μαζί αν κάτι λάθος.

«Πάντως για να πούμε και του στραβού το δικίο έργο σαν κι αυτό δεν έχει ξαναγίνει στο Ελληνικό. Να μην είμαστε και μίξερσι ή μάλλον μονόματι. Έτσι δεν μας λένε αν δεν κάνω λάθος;

«Και αυτή η υστερία με το πάρκιγκ να σταματήσει. Στη ζωή υπάρχουν κι άλλα πράγματα εκτός από το να καμαρώνουμε το αμάξι μας στην πλατεία πίνοντας καφέ.

«Θα 'θελα να ξέρω και ποιος είχε την ιδέα να γίνει πάρκιγκ η παιδική χαρά της Μηλιάς.

«Και ποιος από το σύλλογο είχε τη φαινή ιδέα να το υποστηρίξει.

«Ре σεις, κάποιοι κινδύνεψαν να πάνε φυλακή γι' αυτή την παιδική χαρά κι σεσις θέλετε να την κάντετε πάρκιγκ.

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΜΕΛΩΝ Δ.Σ. ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΑΙΒΑΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	2109961346-6936939018
2102711111-6936064999	ΒΥΡΩΝΟΣ 17-Α.ΚΑΛΑΜΑΚΙ Τ.Κ. 10443
Α.ΚΑΛΒΟΥ 21-Ν.ΙΩΝΙΑ	ΚΟΝΙΑΡΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΟΥ ΧΑΡ.
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	2105061079-6944/900878
2105758196-6946501970	ΣΦΑΚΙΩΝ 10 ΙΛΙΩΝ 13123.
ΝΙΚΗΤΑΡΑ 10-ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ	ΜΠΑΡΜΠΑΛΙΑΣ ΗΛΙΑΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	2103215598 - 3477302
ΟΙΚ. 2109418560	ΣΚΑΜΒΟΝΙΩΝ 43 - 118 53 ΑΘΗΝΑ
ΚΡΕΜΟΥ 241 ΚΑΛΛΙΘΕΑ 17675	ΤΑΛΟΥΜΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
ΚΑΛΛΙΑΝΙΩΤΗΣ ΗΛΙΑΣ	2109351703
210 86.12.196 - 21080.61.518	Θ.ΣΟΦΟΥΛΗ 17-Ν.ΣΜΥΡΝΗ
ΑΡΙΑΔΗΝΗΣ 8 ΚΥΨΕΛΗ Τ.Κ. 11364.	ΤΑΛΟΥΜΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ ΗΛΙΑΣ	21093.36.074-21032.84.342
2105743926	ΔΑΡΔΑΝΕΛΙΩΝ 154 Ν. ΣΜΥΡΝΗ.
ΠΗΛΙΑΣ 25-ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ	ΤΣΑΡΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ 2109939587
ΚΟΝΑΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΟΥ ΦΩΤΙΟΥ	ΠΛΑΠΟΥΤΑ 25-ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ